

SÈRIE 5**1. Exercici de traducció**

La versió correcta del text pot adoptar formes distintes; donem la següent com a pauta orientativa:

«Mentrestant, els ubis, que anteriorment havien lliurat ostatges a Cèsar, li comuniquen que els sueus concentren totes les tropes en un mateix lloc. En assabentar-se d'això, (Cèsar) organitza l'aprovisionament de blat, tria un lloc idoni per al campament i ordena als ubis que retirin dels camps els seus ramats i que es dirigeixin a les places fortes.»

OPCIÓ A**2. Exercici de morfosintaxi**

L'estructura sintàctica *Suebos in unum locum omnes copias cogere* és una oració subordinada substantiva d'infinitiu. Fa de complement directe de *nuntiant*.

3. Exercici de llengua, literatura o civilització romanes

Les respostes correctes són les següents:

a) <i>alea iacta est</i>	c) <i>quòrum</i>
b) <i>persona non grata</i>	d) <i>accèssit</i>

4. Exercici d'exposició d'un tema de literatura o de civilització romanes

La redacció següent és únicament un model orientatiu, que no ha de ser reproduït per l'estudiant.

A partir del llibre segon de l'*Eneida*, Eneas, que ha estat molt ben acollit a la ciutat de Cartago per Dido, davant la insistència de la reina, narra en un banquet la desfeta de Troia. Comença amb l'ardit de l'anomenat *cavall de Troia*, que s'esmenta en aquest text.

L'ardit és tramut per l'heroi aqueu Ulisses, inspirat per la deessa Pal·las, i representa, després de molts anys de setge, la causa de la ràpida caiguda de Troia en mans dels grecs. Aquests simulen que es retiren, s'amaguen amb les naus a la propera illa de Tènedos i deixen a la platja de Troia un enorme cavall de fusta com a presumpte ofrena en favor d'un bon retorn als seus països respectius. Però, a l'interior del cavall, s'hi han amagat alguns dels millors guerrers grecs.

Els troians creuen que el cavall és una ofrena a Minerva i alguns d'ells proposen introduir-lo a la ciutadella; però altres, especialment Laocoont (que, enfurismat, clava una llança al cavall), s'hi oposen perquè consideren que, venint dels grecs, ha de ser un parany. Un grec anomenat Sinó, que havia restat a la costa de Troia per donar credibilitat a l'engany, explica als troians que havia fugit del sacrifici a què l'havia destinat Ulisses i els convenç que el cavall de fusta és una expiació de la profanació de l'estàtua de la deessa Pal·las (el famós Pal·ladi, que havien robat del temple de Troia). Aleshores, a més, dos serpents vinguts de Tènedos maten Laocoont i els seus dos fills. Això fa creure a alguns troians que és un càstig diví per haver clavat la llança al cavall, i convencen tothom d'entrar-lo a la ciutat; per aconseguir-ho, però, caldrà esbotzar els murs i arrossegar-lo amb esforç (aquesta és l'escena que es descriu al text que es comenta). Cassandra també vaticina llavors la desfeta de Troia, però, com sempre, ningú no la creu. Aquella mateixa nit Troia caurà.

OPCIÓ B**2. Exercici de morfosintaxi**

El nexa *ut* introdueix una oració subordinada substantiva. Fa de complement directe d'*imperat*.

3. Exercici de llengua, literatura o civilització romanes

Les respostes correctes són les següents:

a) V; b) V; c) F; d) F.

4. Exercici d'exposició d'un tema de literatura o de civilització romanes

La redacció següent és únicament un model orientatiu, que no ha de ser reproduït per l'estudiant.

A partir d'un possible nucli iber, l'assentament de la Tàrraco romana va ser establert, segons la tradició, l'any 217 aC per Publi Corneli Escipió Africà —per això diu Plini que Tàrraco és *Scipionum opus*— i va esdevenir la base principal de les campanyes militars romanes a la Segona Guerra Púnica (218-201 aC). Acabada aquesta guerra, a partir del campament romà que estava ubicat a la part alta del turó, es va construir una ciutat, i s'hi van fer les primeres grans obres públiques, especialment les muralles.

Al segle I aC la ciutat aconseguí la categoria de colònia i, poc després, prengué el nom de *Colonia Iulia Vrbs Triumphalis Tarraco*; també es va convertir en capital de la província de la *Hispania Citerior* i, més tard, de la *Tarraconensis* (ca. 27 aC). August s'hi va instal·lar durant tres anys (27-24 aC), mentre dirigia les guerres càntabres, i Tàrraco esdevingué durant aquell temps la capital de l'Imperi romà. A partir d'aquell moment s'inicià un programa destinat a dotar la capital de la província del nivell urbanístic i monumental adient, que va començar amb la transformació de la Via Hercúlia en Via Augusta i va culminar amb la construcció, fora de les muralles, de l'amfiteatre al segle II dC.

El difícil relleu geogràfic de la zona va provocar que la ciutat s'apartés de l'estructura urbanística típica de les ciutats romanes, ja que es va esglaonar en una sèrie de grans terrasses: el circ ocupava tota una terrassa dins la ciutat dividint-la per la meitat; a la terrassa superior es va edificar un temple dedicat a August (es troba sota la catedral actual), la plaça de representació i el fòrum provincial; a les terrasses inferiors hi havia la zona residencial, les termes i el fòrum de la colònia. Fora de la muralla hi havia el teatre, l'amfiteatre, el port i tres aqüeductes que proveïen d'aigua la ciutat (dels quals resta en peu l'aqüeducte de les Ferreres).